

ВІСТІ З УКРАЇНИ І ДРУГИХ КРАТІВ ЄВРОПИ. (З львівського "Вперед")

Терор Денікіна.

Розстріли свідомих українців продовжують ся. В харківських повіті вбито денікінівцями більш 200 людей, між ними голову управу української соц. дем. партії. В Києві арештовано президента всеукраїнського кооперативного союзу Ковала.

Повстання проти Денікіна.

З подільського Могилева доносять, що в чернігівській і полтавській губернії входило за озброє звис 30.000 селян і робітників. Повстанці лугать ся в більші відділи і направились на Київ.

Французькі робітники проти Денікіна.

Конференція загальної конфедерації праці в Лїоні, на якій було заступлені майже два мільйони французьких робітників, прийняла резолюцію, в якій протестується ся проти інтервенції в Росію і визнається ся робітничий організація, щобони відновили ся транспортувати амуніцію і озброє, призначені для Денікіна і Колчака.

Знижання над Жидками в Монострісках.

Львівська "Хвіля" публікує кореспонденцію з Моностріска, в якій читаємо про неімовірні знущання над Жидками. Жидівське населення силою забирають ся до річного роду робіт, не щадячи при тім навіть 6—8 літніх дітей. Вчасі нового року влади збірять люди до синагоги, звідкіль понанганяють колами всіх присутніх. При кімчї перевеси насильно витягнули до робіт 50-літнього старця та по дорозі ізза ран багнетами він помер. В сих справах відбувало ся протестує зібране, а при няті резолюції переслано властям.

Галицький віцекороль.

Соціалістичний посол Бардліці в своїй промові в варшавській соймї сказав, що генеральний делегат для Галичини д-р Галецькі захочуть ся як віцекороль Галичини і не узанає ніяких законів.

БЛУКАНИНА.

(Продовжене).

Остап, Спиридон і оба брати, Карпо та Ефрем, не могли спати. Вони піли менше від других і зовсім не чулись яниими. Карпо навіть дивувався, що Остап, котрий все любив запитати ся, сега вечора остав ся в тверезих.

Около півночі до пивниці зішли ся картограї і ще деякі робітники. І поклялись спати. Всіляд за ними зійшов "бухгальтер" "Владивосток", Яша, який тивнув за собою за руку Катю. Катя видно не хотіла йти до пивниці, бо дуже отягалає і хотіла вирвати єввід Яші.

В пивниці ледви сірло від одной невеличкої електричної лампки. Яша почав будити від сходов; підступав до чоловіка і ногою колав його, щоб пробудив ся. Коли чоловік пробудив ся, підходила Катя і наставляла руку та криз зуби вимовляла: десять сентавів. Чоловік вшучував десятака, кидав його люто Каті на руку, повертав ся і далі спав.

Каті ся колекторська робота зразу не подобала ся, тимбільше, що иншої ночі трафляли ся яниці, котрі виробляли ріжні пакости. Вона робилася як могла, але ніколи ніхто її не помагає; люди, які находили ся в пивниці дивились на все обоятно, інколи навіть глузували з неї. Вона просила Яшу, щоб він не заставляв її більше до колектованя грошей від ірчлїжників, але се нічого не помагає; Яша самий був одним з таких грубо-обичайних і також любив сьміятися з Каті, коли вона з плачем відпрошувала ся від яниці.

Яша перебував уже цілий ряд "земляків" і дійшов до Спиридона. Тут побояв ся він вже уживати ноги і рукою порушив Сибіряка.

Яниці сї мають дістати 11—18 франків денної платіи. З сього за харч та мешканє стягнуть ся їм 7 франків, так що заробок винеє 5 а найбільше 10 франків. Не треба додавати, що за таку ціну французський робітник до праці не піде. Тому я має його заступити наш темний та голодний сваток.

Прибалтійські соціалісти хотять мира.

Конференція естонських, фінляндських та лотвишських соціалістів визнає правительств своїх держав, щобони прийняли большевицькі умови мира, та все зробили, щоб мир негайно заклучили.

Лотва, Фінляндія і Естонія рішили почати сейчас переговори з большевиками.

Вісти про опущене Будапешту румунськими військами не правдиві. В місті далі находяться сї румунські відділи й біля гвардії.

КАЙДАТАМИ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПАРТІИ В ПАРИЖІ НАЗНАЧЕНІ ВІДОМІ ПИСЬМЕННИК АНАТОЛЬ ФРАНЦ І ЖАК САДЬЛІ, КАПІТАН ФРАНЦУЗСЬКОЇ АРМІИ, ЯКИЙ В ЧАСІ РОСІЙСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІИ ПЕРЕБУВАВ В ПЕТРОГРАФІ, ДЕ БРАВ ЖИВУ ДІЯЛЬНІСТЬ В ПРАЦІ СОВІТІВ.

Вісти про опущене Будапешту румунськими військами не правдиві. В місті далі находяться сї румунські відділи й біля гвардії.

УКРАЇНА І РУМУНІЯ.

"Вперед" з 12 жовтня читаємо слїдуючу кореспонденцію з Румунії:

Загранічна політика Румунії визначає ся рішучо українською тенденцією. Міністер Братіану сказав до одной української дипломата: "Якби Україна не істнувала, то належало би її створити".

Політичні румунські круги надіються ся, що через повстанє незалежної України, увільниться Румунія від російської небезпеки. Теперішній румунський уряд робить все можливе, щоб допомогти Україні на військовій і дипломатичній полі.

Петлюрі доставила Румунія подстатком муніції в Парижї через піддержку української делегации. Недавно румунський міністер війни звинувачив український фронт і вивязав армію Петлюри сїм симпатії. Румунський уряд дозволив румунським офіцерам вступати до армії Петлюри, з якою названо правильну комунікацію.

Україна і Румунія.

"Вперед" з 12 жовтня читаємо слїдуючу кореспонденцію з Румунії: Загранічна політика Румунії визначає ся рішучо українською тенденцією.

Під другою стїною розклали ся яни картогаї. Ефрем, котрий цілий час слїдив за навіз заликаню Катю, зауважив, що вона пристанула і немов не хотіла підходити до картогаїв. Але Яша не дав їй часу до надуми.

Хвилю боронилась се злегка: вретти, коли побачила, що Грішї не упробіть, сїмупував з цілої сили і виврвала ся його рук. Сей, яниці, не вдержав рівноваги і упав на землю. Катя знаючи, що Грішї сї се не простить, пустилась до сходов. Та в темнотї вона наткнулась на сплячих Остаповичів товаришів і упала на сидючого Ефрема.

В тій хвилі зірвав ся Грішї і пустив ся за Катю. Вона скулилась за Ефремовими плечима і заперла дух. Ефрем чув на своїх раменах дрожачі руки Каті і йому зробилось жаль дівчини.

Грішї підбіг до Ефрема і сягнув рукою в гору, де була ще одна електрична лампа. Вмить в пивниці стало ясно і Грішї побачив Катю, що приїчалась за плечима Ефрема. Грішї нагнувся, щоб зловити Катю, та в-тій хвилі Ефрем ударив його в ніс-чак, що він повалив ся на підлогу.

Зробилось замішанє. Картограї, котрих розбудив Яша, позиривали на ноги і пустили ся на поміч Грішї. Ефрем сховив ся на ноги і заступив собою Катю. В одной миті зірвало ся також Спиридон, Карпо і Остап. Прочі земляки спали як найспокійніше, нічого не

КУБАНЩИНА, ДЕНІКІН І УКРАЇНА.

У Львівському "Вперед" читаємо в статї під повисшим заголовком слїдуюче:

Після вибуху російської революції і повалєня царату, Кубанщина зорганізувала ся в окрему державу, скликала свою конституанту і настановила зовсім демократичний уряд.

Та їк на всю Росію, так і на Кубанщину наїсла большевицька навала. Кубанське правительство привелене було опустити Катеринодар і ратувати ся перед большевиками втечу в череські аули, маючи при собі тільки три тисячі вірних козаків і черкесів. З сего трудного положєня вивратував кубанський уряд генерал Корнілов і Денікін при помочи України. Бо саме Українська Центральна Рада і уряд війни український уряд урдували від певної смертї самого Корнілова, Денікіна і инших російських реакціонерів.

В погонї за-ними реакціонерами, зажадав тодішний большевицький головнокомандуючий Криленко, щоб Україна перепустила большевицькі війська через свою територію на Донщину. На се не згодила ся Україна і сей факт подали большевики як один з мотивів війни проти України. Україна урдувала тоді російську реакцію, яка збирала ся на Донщині. Уртовани в сей спосіб від погібелї генерал Корнілов і Денікін зорганізували на Донщині яку-таку добровольчу армію, рушили з нею на Кубанщину і освободили кубанський відділ від большевиків, які вже доврнули їх округи.

Під час сего походу згинув Корнілов, а начальником добровольчої армії став Денікін. Йому удадо ся на Маріевській станції захопити від большевиків поїзд навантажений муніцією. Се значно скріпило сили Денікіна, його добровольча армія стала зростати й здобула від большевиків столицю Кубанщини Катеринодар. Кубанський уряд хотів завести демократичний лад в своїм краю, але стрінув перешкоди зі стороны Денікіна, який став себе уважати, необезпеченим паном краю. З цілої Росії в сїд за добровольцями на Кубанщину почали напливати реакційні елементи, як Родзянко, Сазанов, Мілюков, Шульгіні, Вінавер, Барський і вони з Денікіним почали радити, якби то відбудувати "єдину, неделимую Росію".

Перший раз виликнув Денікін і його ст-ронники недоволенє проти себе і кубанських козаків, коли кубанський уряд вернувши в Катеринодар, рішив сїликатися з представниками, вибраними рівним, тайним, загальним, безпосереднім і пропорціональним правом голосованя зїзд ї. зв. над звичайну козацьку раду для вибору нового уряду і обласного отамана. Сему супротивив ся Денікін. Було се я вниим вміщанєм Денікіна у внутрішній справі Кубанщини і до живого діткнуло кубанське козацтво. В-які два місяці опісля таки скликаю надзвичайну козацьку раду, а на яку запрошено також і представників добровольчої армії і Денікіна. На сїй радї предложили до кубанського правительства демократичні проекти законів, аграрну реформу і заявили, що Кубанщина має стати самостійною державою в федерації з Росією. Сему знов супротивив ся Денікін і відкинув зїзду своїх представителів.

Від сїх хвиль починаєть ся велика ворожєнє між Денікіним і добровольцями, та кубанськими козаками. Речником Кубанщини є її президент міністер Бич, давнійший довголітній голова города Баку. Він се недавно вїхав в кубанський делегатиї на мирову конференцію до Парижа, де зложив обширну декларацію, в якій домогаєть ся признаня незалежності Кубанщини. Денікін, що після прогнаня большевиків з Кубанщини і Чорноморщини, захопив там владу в свої руки, нажив собі в кубанських козаках величїй вогорів. Поза дипломатичною акцією, Кубанці пригтовляють повстанє проти Денікіна. Наспіли вісти, що вже пришло до активної боротьби між кубанськими повстанцями і добровольчою армією Денікіна. Повстанці зірвали шини і зчинили мости на залїзницях коло Катеринодара.

За мир з большевиками. З Москви доносять: Соціалісти Естонії, Фінляндії і Лотви зїбрали ся на конференцію, на якій вїзвали свои уряди, щоб розсудили мирові пропозиції совітської републики і зробили все, щоб довести до мира.

Віди сї хвиль починаєть ся велика ворожєнє між Денікіним і добровольцями, та кубанськими козаками. Речником Кубанщини є її президент міністер Бич, давнійший довголітній голова города Баку. Він се недавно вїхав в кубанський делегатиї на мирову конференцію до Парижа, де зложив обширну декларацію, в якій домогаєть ся признаня незалежності Кубанщини.

Друга користь з громадно там є можлива розвідників наповно звязом є беретти громадо працює.

Така звірча сусїдинство, одним організмом межі коміраками того група стає ся якусь силу, при помочи поодиноких членів.

Сї сила находить стинкти, який держить чиняє ся до продовженя над свої власний інтерєси цілий групи, без сїли слабі травоїди, які і відтакую перед дикуного життя, то група тмозахованя є побіженємозности групи, і коли, єтя на небезпек в оборужє істувати і користуватися. В тим случаю ємопожертвованя, мусятьсти, бо де того всего не.

Тї інстинкти мають чечности, а боротьба за да звіряч вєде ше дальше з другої череди; ті, щють ся при житю, а колдо боротьби, гинуть. Трозвинений краше, будта група в якій той інствитво побідна, або невиска. Отже тї сусїлїничники в боротьбі за

Сї факти кидать аніж дарвинїсти. Оні всім природно рїчно, сї серед зїснутє, та цїдєсерати (звиродженє природї, в звірній сїслабшї не удержують, в власним заслугом, але і який порядок групи, в якій найкраще розвивєсоблена до боротьби зєгляду буржуазних дар

Друга користь з громадно там є можлива розвідників наповно звязом є беретти громадо працює. Така звірча сусїдинство, одним організмом межі коміраками того група стає ся якусь силу, при помочи поодиноких членів.

Сї сила находить стинкти, який держить чиняє ся до продовженя над свої власний інтерєси цілий групи, без сїли слабі травоїди, які і відтакую перед дикуного життя, то група тмозахованя є побіженємозности групи, і коли, єтя на небезпек в оборужє істувати і користуватися. В тим случаю ємопожертвованя, мусятьсти, бо де того всего не.

Тї інстинкти мають чечности, а боротьба за да звіряч вєде ше дальше з другої череди; ті, щють ся при житю, а колдо боротьби, гинуть. Трозвинений краше, будта група в якій той інствитво побідна, або невиска. Отже тї сусїлїничники в боротьбі за

РЕЗОЛЮЦІЯ КОНГРЕСУ ФРАНЦ. СИНДИКАТІВ

Перед кількома днями подали ми звіт зїзду французьких синдикатів, сьгодні же подаємо резолюцію, прийняту на сїм зїзді.

Конгрес стверджує, що синдикалістичний идеал може здійснити ся тільки при цілковитій перебудовї сусїпності. Цїлю організації робітників є цілковите занєсенє капіталізму і невільництва.

Боротьба клас прокінчить ся тільки повним занєсенєм всіх економічних та сусїпних привілеїв та створенєм колективної організації, опєртой на рівности прав і бовязків. Праця, яка створює всі матеріальні богацтва повинна бути всім. Синдикалізм є, був і буде революційною силою. Конгрес стверджує резолюцію конгресу з Амїєн (1906 р.), що конфедерація праці групує поза всіми політичними напрямиами всіх класово свідомих робітників в цїлн боротьби за занєсенє капіталізму і невільництва.

В шоденній боротьбі синдикалізм змагає до поправи до робітника дорогою безпеке рєдних реформ, як вкорочєня робочого дня, підвишки платні (се концєсія на сторону соціалістичного напрямиу — примїтка Редакції). Ся праця се тільки частина синдикалістичної діяльности. Цїлковите визволенє робітників є можливе тільки визволенєм капіталізму. Як средство до сього конгрєс узанає генеральний страйк, думає одначе, що профєсїональні організації, які тепер є організаціїми боротьби стануть в будучности зрядом вбудуванї та її розділї. Ся подвійна боротьба за нїшний день і будучину, се обовязок кожного робітника без огляду на його політичні переконаня.

Союз лишають своїм членам цілковиту свободу довільного належаня до політичних партій, але самі союзі не беруть участі в партійних боротьбах, та є супроти них невстральні.

Безпосередна акція є єдином засобом визволеня, не може одначе проявляти ся в актах насилья, нї бути зрядом в руках груп, що стоять поза організацією.

Боротьба пролетаріату — се економічна боротьба. Політичні справи мусять перед нею уступити. Всї наші цїли не можуть бути здійснені в нїшнім сусїпним устроєм. Цїлю синдикалістичного руху

Перед кількома днями подали ми звіт зїзду французьких синдикатів, сьгодні же подаємо резолюцію, прийняту на сїм зїзді. Конгрес стверджує, що синдикалістичний идеал може здійснити ся тільки при цілковитій перебудовї сусїпності.

Боротьба клас прокінчить ся тільки повним занєсенєм всіх економічних та сусїпних привілеїв та створенєм колективної організації, опєртой на рівности прав і бовязків. Праця, яка створює всі матеріальні богацтва повинна бути всім.

Синдикалізм є, був і буде революційною силою. Конгрес стверджує резолюцію конгресу з Амїєн (1906 р.), що конфедерація праці групує поза всіми політичними напрямиами всіх класово свідомих робітників в цїлн боротьби за занєсенє капіталізму і невільництва.

В шоденній боротьбі синдикалізм змагає до поправи до робітника дорогою безпеке рєдних реформ, як вкорочєня робочого дня, підвишки платні (се концєсія на сторону соціалістичного напрямиу — примїтка Редакції). Ся праця се тільки частина синдикалістичної діяльности.

Цїлковите визволенє робітників є можливе тільки визволенєм капіталізму. Як средство до сього конгрєс узанає генеральний страйк, думає одначе, що профєсїональні організації, які тепер є організаціїми боротьби стануть в будучности зрядом вбудуванї та її розділї.

Ся подвійна боротьба за нїшний день і будучину, се обовязок кожного робітника без огляду на його політичні переконаня. Союз лишають своїм членам цілковиту свободу довільного належаня до політичних партій, але самі союзі не беруть участі в партійних боротьбах, та є супроти них невстральні.

Безпосередна акція є єдином засобом визволеня, не може одначе проявляти ся в актах насилья, нї бути зрядом в руках груп, що стоять поза організацією. Боротьба пролетаріату — се економічна боротьба.

Політичні справи мусять перед нею уступити. Всї наші цїли не можуть бути здійснені в нїшнім сусїпним устроєм. Цїлю синдикалістичного руху

ПРО ГЕНЕРАЛІТА

Дня 8 липня грецький генерал виступив на арсенальній сїнї, щоби своєю силою з плаким режімом. Прогнозує політично-економічний протї правительства проти робітників, проти політичних економічних володїтелів.

В першій мїрї робітники своєю силою з плаким режімом зростаючи дорожєно з средств та з пообликування заробіткою "Побідноса" Гелля, залась цеєлібною процесопричиненї європейським, на вївтар котрой грецьких робітників свої кости. Пролетаріатї, через довгі роки вилітов фальшивих рєдї і патріотичних прєдєставїти тільки істарилипусити працюючі маси білого думаня, до сїх стї та класової свід

Права, агдатори стї підняти духа в грецькїтїкв та освїдломитїх власні класові інтерєси захожди тільки тільки дічнї і тимчасові, бачимо вже більше котре дає нам надїю, що робітнича клася Гє вєже довго загїнотїєні нїні грецькї рї прийшли вже до того наня, що вони не є своїми горожанами, а наемні вїлїниками. Вони нїні мї вже того, що їх освєне не лежить тільки в нї наемного невільництва, а є смертельним ворогом патріотї і буржуазнї модерної Греції.

Проголошенє генералї страйку в цїлї запропанї прої правительство зєльєса і проти індустрімагнатів Греції, вєквє, сїяїсти почали сїлї, шодо класового освєня грецького пролетаріатї.

Провідниками генералї страйку були члєни стїчної Робітничої Партії і Федератїї Робітнї

Друга користь з громадно там є можлива розвідників наповно звязом є беретти громадо працює. Така звірча сусїдинство, одним організмом межі коміраками того група стає ся якусь силу, при помочи поодиноких членів.

Сї сила находить стинкти, який держить чиняє ся до продовженя над свої власний інтерєси цілий групи, без сїли слабі травоїди, які і відтакую перед дикуного життя, то група тмозахованя є побіженємозности групи, і коли, єтя на небезпек в оборужє істувати і користуватися. В тим случаю ємопожертвованя, мусятьсти, бо де того всего не.

Тї інстинкти мають чечности, а боротьба за да звіряч вєде ше дальше з другої череди; ті, щють ся при житю, а колдо боротьби, гинуть. Трозвинений краше, будта група в якій той інствитво побідна, або невиска. Отже тї сусїлїничники в боротьбі за

Сї факти кидать аніж дарвинїсти. Оні всім природно рїчно, сї серед зїснутє, та цїдєсерати (звиродженє природї, в звірній сїслабшї не удержують, в власним заслугом, але і який порядок групи, в якій найкраще розвивєсоблена до боротьби зєгляду буржуазних дар

Така звірча сусїдинство, одним організмом межі коміраками того група стає ся якусь силу, при помочи поодиноких членів. Сї сила находить стинкти, який держить чиняє ся до продовженя над свої власний інтерєси цілий групи, без сїли слабі травоїди, які і відтакую перед дикуного життя, то група тмозахованя є побіженємозности групи, і коли, єтя на небезпек в оборужє істувати і користуватися. В тим случаю ємопожертвованя, мусятьсти, бо де того всего не.

Тї інстинкти мають чечности, а боротьба за да звіряч вєде ше дальше з другої череди; ті, щють ся при житю, а колдо боротьби, гинуть. Трозвинений краше, будта група в якій той інствитво побідна, або невиска. Отже тї сусїлїничники в боротьбі за

Сї факти кидать аніж дарвинїсти. Оні всім природно рїчно, сї серед зїснутє, та цїдєсерати (звиродженє природї, в звірній сїслабшї не удержують, в власним заслугом, але і який порядок групи, в якій найкраще розвивєсоблена до боротьби зєгляду буржуазних дар

Така звірча сусїдинство, одним організмом межі коміраками того група стає ся якусь силу, при помочи поодиноких членів. Сї сила находить стинкти, який держить чиняє ся до продовженя над свої власний інтерєси цілий групи, без сїли слабі травоїди, які і відтакую перед дикуного життя, то група тмозахованя є побіженємозности групи, і коли, єтя на небезпек в оборужє істувати і користуватися. В тим случаю ємопожертвованя, мусятьсти, бо де того всего не.

Тї інстинкти мають чечности, а боротьба за да звіряч вєде ше дальше з другої череди; ті, щють ся при житю, а колдо боротьби, гинуть. Трозвинений краше, будта група в якій той інствитво побідна, або невиска. Отже тї сусїлїничники в боротьбі за

Сї факти кидать аніж дарвинїсти. Оні всім природно рїчно, сї серед зїснутє, та цїдєсерати (звиродженє природї, в звірній сїслабшї не удержують, в власним заслугом, але і який порядок групи, в якій найкраще розвивєсоблена до боротьби зєгляду буржуазних дар

Така звірча сусїдинство, одним організмом межі коміраками того група стає ся якусь силу, при помочи поодиноких членів. Сї сила находить стинкти, який держить чиняє ся до продовженя над свої власний інтерєси цілий групи, без сїли слабі травоїди, які і відтакую перед дикуного життя, то група тмозахованя є побіженємозности групи, і коли, єтя на небезпек в оборужє істувати і користуватися. В тим случаю ємопожертвованя, мусятьсти, бо де того всего не.

Тї інстинкти мають чечности, а боротьба за да звіряч вєде ше дальше з другої череди; ті, щють ся при житю, а колдо боротьби, гинуть. Трозвинений краше, будта група в якій той інствитво побідна, або невиска. Отже тї сусїлїничники в боротьбі за

ПРО ГЕНЕРАЛІТА

Дня 8 липня грецький генерал виступив на арсенальній сїнї, щоби своєю силою з плаким режімом. Прогнозує політично-економічний протї правительства проти робітників, проти політичних економічних володїтелів.

В першій мїрї робітники своєю силою з плаким режімом зростаючи дорожєно з средств та з пообликування заробіткою "Побідноса" Гелля, залась цеєлібною процесопричиненї європейським, на вївтар котрой грецьких робітників свої кости. Пролетаріатї, через довгі роки вилітов фальшивих рєдї і патріотичних прєдєставїти тільки істарилипусити працюючі маси білого думаня, до сїх стї та класової свід

Права, агдатори стї підняти духа в грецькїтїкв та освїдломитїх власні класові інтерєси захожди тільки тільки дічнї і тимчасові, бачимо вже більше котре дає нам надїю, що робітнича клася Гє вєже довго загїнотїєні нїні грецькї рї прийшли вже до того наня, що вони не є своїми горожанами, а наемні вїлїниками. Вони нїні мї вже того, що їх освєне не лежить тільки в нї наемного невільництва, а є смертельним ворогом патріотї і буржуазнї модерної Греції.

Проголошенє генералї страйку в цїлї запропанї прої правительство зєльєса і проти індустрімагнатів Греції, вєквє, сїяїсти почали сїлї, шодо класового освєня грецького пролетаріатї.

Провідниками генералї страйку були члєни стїчної Робітничої Партії і Федератїї Робітнї

Друга користь з громадно там є можлива розвідників наповно звязом є беретти громадо працює. Така звірча сусїдинство, одним організмом межі коміраками того група стає ся якусь силу, при помочи поодиноких членів.

Сї сила находить стинкти, який держить чиняє ся до продовженя над свої власний інтерєси цілий групи, без сїли слабі травоїди, які і відтакую перед дикуного життя, то група тмозахованя є побіженємозности групи, і коли, єтя на небезпек в оборужє істувати і користуватися. В тим случаю ємопожертвованя, мусятьсти, бо де того всего не.

Тї інстинкти мають чечности, а боротьба за да звіряч вєде ше дальше з другої череди; ті, щють ся при житю, а колдо боротьби, гинуть. Трозвинений краше, будта група в якій той інствитво побідна, або невиска. Отже тї сусїлїничники в боротьбі за

Сї факти кидать аніж дарвинїсти. Оні всім природно рїчно, сї серед зїснутє, та цїдєсерати (звиродженє природї, в звірній сїслабшї не удержують, в власним заслугом, але і який порядок групи, в якій найкраще розвивєсоблена до боротьби зєгляду буржуазних дар

Така звірча сусїдинство, одним організмом межі коміраками того група стає ся якусь силу, при помочи поодиноких членів. Сї сила находить стинкти, який держить чиняє ся до продовженя над свої власний інтерєси цілий групи, без сїли слабі травоїди, які і відтакую перед дикуного життя, то група тмозахованя є побі